

ved efter almindelig Coutume ikkun forstaaes Arbeidsdage; hvortil; ifølge den bestaaende Lovgivning, ikke henregnes Søn- og Helligdage, der altsaa heller ikke lægges til de bestemte Liggedage. Men, saafremt det forelagte Lovforslag, med de Forandringer, som det ærede Udvalg har gjort, ophøies til Lov, maae Søn- og Helligdage betragtes som Arbeidsdage, da det jo saa er lovmedholdeligt at løsse og lade paa disse Dage, og den Skipper, hvis Liggedage udløbe paa en Søn- eller Helligdag, kan, ikke uden Føie, fordre, at Skibet løsses en saadan Dag, idet han kan lade det komme an paa Ladningens Eier, hvorledes han paa lovlig Maade vil tværksætte Løsningen, som Loven tillader; men derved kommer den Sidste virkelig i et meget slemt Dilemma, thi efter Certepartiet skal han, efter Loven maa han, men efter den selvsamme Lov kan han ikke løsse.

En endnu større Ulempe møder for Bedkom-mende, naar et Skib maa søge Nødhavn i en Kjøbstad, maafee med en kostbar og vanskel- lig Ladning, navnlig en Ladning Raps, der, naar den ikke maa føres i Huus paa Bogue, er aldeles prisigtven, enten ved at kastes paa Skibsbroen, hvor den af Høivande kan bort- fylles og i Regnveir aldeles bedærves, eller ogsaa er den selvsamme Tilfælde underkastet i Skibet, der ordentligviis ved saadan Leilighed er læt. Den Ladning, som altsaa ved An- komsten er flere Tusende Daler værd, kan om nogle faa Timer maafee ikke være fire Stil- ling værd; ja, det er rigtignok en human Bestemmelse i § 2, at der maa løsses, men hele Ulykken er, at der i Medhold af Forbudet i § 3 ikke kan løsses.

Jøvrigt finder jeg det aldeles billigt, at det ubetinget tillades at løsse og lade til enhver Tid, saavel i Kjøbstaden som paa Landet, da Enhver, som kender en Smule til Skibsfart og Handel, maa indrømme, at det kan have uberegnelige Følger, at et Skibs Løsning eller Ladning forstufes blot en eneste Dag.

Om nu det ærede Thing ikke skulde ville gaae ind paa, hvad jeg kunde finde ønskeligt, at stemme mod Udvalgets foreslaaede nye § 3, saa at al Kjørsel baade i Kjøbstæderne og paa Landet maatte være tilladt, saa troer jeg dog

ikke, at det kan være til allermindste Stade for den offentlige Gudstjeneste, at Paragra- phen ændres paa den af mig foreslaaede Maade, idet jeg er aldeles overbevist om, at en be- læstet Bogn, som kjører Skridt for Skridt igjennem Gaderne, om det saa var tæt forbi en Kirke, ingenlunde forstyrrer Gudstjenesten, hvorimod jeg snarere troer, at andre Bogne, som det tillades at kjøre gjennem Gaderne, ere mere forstyrrende, da de kunne komme i see- senvits og derhos kjøre rask gjennem Gaderne, ja, selv herskabelige Bogne kjøre i stærk Trav med Smæld og Knald lige op til Kirkedøren, indenfor hvilken Gudstjenesten holdes. Jeg kan derfor ikke forstaae, hvorledes en stille kjørende, belæstet Bogn, som, selv om man gaaer tæt ved Siden af den, neppe kan høres, skulde være mere forstyrrende end hine rum- lende og skrumlende Bogne, og jeg maa virke- lig ved denne Leilighed sande en Bidskabs- mands Ord, idet han sagde, „at ingen Ting i Verden gjør saa meget Spektakel, som tomme Bogne og tomme Hoveder.“ Vil man endelig have Stilhed i Kjøb- stæderne paa Søn- og Helligdagene, saa for- byde man al Kjørsel, og, ville saa de fine Herrer og Damer ikke gaae til Kirken, kunne de jo lade sig bære i Portechaiser; ja, jeg tør vel haabe, at man ikke gjør den store Ulykke at afholde dem fra Kirken, naar de ikke maae kjøre dertil, men det kan jo ogsaa gjerne være, at det nu, til deres Trost, kan gaae her, lige- som i gamle Dage, da man ansaae Bøndens tændte Pipe paa Gaden for farligere end Fat- lerne foran Excellencernes Bogne.

Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag.

Ordføreren: Det er forbundet med en ikke ringe Vanffelighed at indlade sig paa en Gjendrivelse af de mange forskelligartede Be- mærkninger, som ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, og jeg er i stor Forlegenhed med, hvor jeg egentlig skal tage fat, men jeg troer dog, at det er hensigtsmæssigt at begynde med det, som nær- mest var Slutningen af hans Foredrag, fordi det er det, som man lettest bliver færdig med. De Betragtninger, som han har opstillet for at godtgjøre, hvor urimeligt det var ikke at